

HOMILIA EN L'ENCONTRE EUROPEU DE JOVES DE TAIZÉ

Avui acabem el nostre Pelegrinatge de Confiança a Través de la Terra a València. Ho fem contemplant el que hem viscut: la misericòrdia de Déu.

En un dels tallers, es convidava a comprendre d'una nova manera, a través de la paràbola del bon samarità i de la literatura contemporània, la realitat de la misericòrdia. Aquesta no és un valor, sinó un esdeveniment que sorgeix, que irromp en la nostra vida.

Així li va succeir a santa Maria. Ella mai no va tenir una revelació interior sobre el significat de concepte de misericòrdia. Déu, tot el contrari, va irrompre en la seva vida, l'estimà desproporcionadament i li va demanar que concebés el seu Fill. La Verge vivia en la sorpresa i en l'acollida. Ens ho diu l'Evangeli d'avui: "conservava totes aquestes coses, meditant-les en el seu cor".

Així mateix, a tots nosaltres, ens ha sorprès la misericòrdia de Déu i ens han convidat a conservar aquesta experiència i a meditar-la en el nostre cor. Comparteixo amb vosaltres la meua meditació per il·luminar i estimular la vostra.

Arribàrem a València i ens va sorprendre l'amor immerescut d'aquesta parròquia: la vostra acollida calorosa i generosa, estimades famílies! Els qui coneixem altres encontres europeus de Taizé ens emportàrem, encara, una major sorpresa. No només ens acollíeu en les vostres cases, sinó que: ens deixàveu els vostres llits, ens asseieu a les vostres taules, ens acompanyàveu a missa, a l'oració, a la reflexió de grups...

Quan ens submergírem en el treball matinal, descobrírem un altre rostre de la vostra misericòrdia. Ens adonarem d'ella: escoltant els testimonis agraits de tres immigrants del vostre alberg; veient la naturalitat amb la qual us creueu en aquest pati amb els pobres que vénen a Càritas; i sentint la presència d'alguns d'aquests necessitats en els nostres grups de reflexió i en la festa d'ahir.

Quan ens hem escoltat uns als altres aquests dies, també hem fet experiència de la sorprenent misericòrdia de Déu. Les històries de perdó que hem escoltat i, sobretot, el testimoni de reconciliació i confiança en Déu que un de vosaltres ha viscut aquests dies m'ha tocat especialment.

Sorprès, doncs, de tantes maneres, per la misericòrdia de Déu, he viscut l'oració d'aquests dies amb una obertura especial a la paraula de Déu i a les

meditacions dels germans de Taizé. Tinc la impressió que he meditat de veritat totes aquestes coses i les he guardat en el cor. Ja no sóc el mateix. Alguna cosa ha canviat. Aquest Any de la Misericòrdia ja no és per a mi l'última moguda pastoral de la nostra Església catòlica. S'ha convertit en un any de gràcia. Així ho desitja per a cadascun de nosaltres el nostre papa Francesc, així ho ha propiciat aquest encontre.

València, 1 de gener de 2016